శివ సంకల్పం

ఆ రోజు ఆదివారం. ఢిల్లీ నుంచి, ఉదయాన్నే, తన భార్య శివాని తమ్ముడు, పరమానందం భాగ్యనగరానికి విచ్చేశాడు. "వస్తూనే ఏం బావా! కులాసానా" అంటూ పలకరించి వాలుకుర్చీలో వాలాడు." ఆ ఇప్పటివరకూ లాస్ ఏం లేదు, కులాసాగానే ఉన్నాం!" అంటూ "ఏమేవ్! మీ తమ్ముడు వచ్చేశాడు" అని గట్టిగా అరిచాడు శివుడు, వంటింట్లో ఉన్న తన భార్యకి వినపడాలని.

"ఏరా తమ్ముడూ! ఎలా ఉన్నావు" అని పలకరించింది శివాని.

పరమానందం, శివాని లాగే చాలా దైవచింతన కలవాడు. నిత్యం పూజలు చేస్తాడు. 'బాగానే ఉన్నాను' అని స్నానానికి వెళ్ళాడు పరమానందం.

తమ్ముడు స్నానం చేసి వచ్చేసరికి, కాఫీ టిఫిన్లు రెడీ చేసింది శివాని.

"ఏమిటే! అప్పుడే ఎప్పుడు తయారుచేశావు ఇవన్నీ" అంటూ ప్లేటు అందుకున్నాడు.

"అయ్యో! నీకైతే ఒక్క నిముషంలో తయారుచేస్తుందయ్యా మీ అక్కయ్య" అంటూ చిరునవ్వుతో చూశాడు శివానీని, శివుడు.

"పేపరు వచ్చింది కదా చూస్తుండరా తమ్ముడూ, నేను వెళ్ళి వంట ప్రయత్నంలో ఉంటాను" అంది శివాని.

పరమానందానికి పేపరు క్షుణ్ణంగా చూసే అలవాటు, పేపరు, తేదీ నుంచి ప్రింటెడ్ అండ్ పబ్లిష్డ్ దాకా చదువుతాడు.

పేపరు తీసుకుని చదవడం మొదలుపెట్టాడు. ఒక గంటలో మొత్తం పేపరు చదివేశాడు. ఇక సప్లిమెంటరీ పుస్తకం మాత్రం మిగిలింది. దానిలో కూడా ఆఖరి పేజీకి వచ్చేశాడు. అక్కడ పుస్తక సమీక్షలో "శ్రీలలితా సహస్ర నామస్తోత్ర భాష్యము అనే పుస్తకం గురించి రాసిన సమీక్ష చదివాడు. పేజీలు 888 అనీ వెల 50 అంటూ మొత్తం వివరాలన్నీ చదివేశాడు, అలవాటు ప్రకారం. అడ్రస్ పూర్తి వివరాలు లేవు, బర్కత్‌పురా అని ఇచ్చారు. మొత్తం చదివేసి అక్కయ్యా అంటూ ఓ గావు కేకపెట్టాడు.

టిఫిన్ ఎక్కువై, ఏ ఆయాసమేమైనా వచ్చిందేమో అని అక్కయ్య ఆత్రంతో వంటింట్లోంచి, పరుగు పరుగున వచ్చింది, ''ఏమిట్రా అంత కేక వేశావు? హడలి చచ్చాను'' అంది.

''ఏమిటేమిటే బాబూ! 888 పేజీలు పుస్తకం 50'' అన్నాడు. నా జీవితంలో మనదేశంలో ఇంత చవకగా పుస్తకం అమ్మడం మొదటిసారి చూస్తున్నాను'' అన్నాడు.

''వీడి జీవితమంట! ఏదో పెద్ద వయస్సున్నట్లు, వీడికి ముప్పై ఏళ్ళే కదా!'' అనుకున్నాడు శివుడు.

''ఏం పుస్తకం రా! బాబూ అంత చవక'' అంది శివాని.

''ఏదో పుస్తకం అయితే అంత గట్టిగా ఎందుకు అరుస్తానే. ''శ్రీ లలితా సహస్రనామ స్తోత్ర భాష్యము'' అంటూ ఆ ''సమీక్ష'' శివానికి చూపించాడు. ''ఈ టివి'' లో ఆ భాష్యం విన్నప్పట్నుంచి ఆ భాష్యం మీద నాకు చాలా ఇష్టం కలిగింది. వస్తూనే, ఆ ప్రస్తావనే చేశాను బావగారితో కూడా'' అన్నాడు , అక్కయ్యతో పరమానందం.

నిజానికి శివుడు, శివానీ కూడా అటువంటి పుస్తకం చదవాలనుకుంటున్నారు. శివుడు కూడా ఆ పుస్తక సమీక్ష చదివాడు. ''బాగుంది! ప్రచురణ కర్తలు నిజంగా గొప్ప సేవ చేస్తున్నారు'' అన్నాడు శివుడు.

''బర్కత్‌పురా ఏరియా పెద్దదా, పూర్తి వివరాలు లేవుకదా! ఆ అమ్మేచోటు ఎక్కడో దొరుకుతుందంటావా అక్కయ్యా!'' అన్నాడు.

''మీ బావగారు ఒకప్పుడు బర్కత్‌పురా బ్రాంచి ఆఫీసులో పనిచేశారు. ఆయనకి అవన్నీ కొట్టినపిండే. ఆయన రేపు వెళ్ళి తెస్తారులే'' అంది శివాని.

''నాకు మాత్రం ఒక పదిహేను పుస్తకాలు కావాలి. ఢిల్లీలో ఉన్న మన తెలుగు మిత్రులు కొంతమందికి యిస్తాను. వాళ్ళంతా సంతోషపడతారు. ఏభయ్యేకదా! పుస్తకాలు తక్కువ ధరకి కొని, ఎక్కువ పుణ్యం టోకున సంపాదిద్దాం'' అనుకున్నాడు పరమార్థం కోసం పరమానందం.

''విన్నారుగా! మాతమ్ముడికి పదిహేను, మనకి పది తీసుకురండి. మనం కూడా అందరికీ ఇద్దాం'' అంది శివాని.

"మీ తమ్ముడూ నువ్వూ అస్తమానూ ఈ పుస్తకాల గొడవేనా, నాకు టిఫిన్ పెట్టేదేమైనా ఉందా" అని విసుక్కున్నాడు శివుడు.

శివుని కాపురం మియాపూర్‌లోని అపార్ట్‌మెంట్‌లో, అదే అతని కైలాసం. బర్కత్‌పురా అక్కడ నుంచి ఒక పాతిక కిలోమీటర్లు ఉంటుంది సుమారుగా.

ఉదయం తొమ్మిది గంటలవుతోంది. ఫోన్ మోగింది ఫోన్ అందుకున్నాడు శివుడు. పెద్ద బావమరిది, వైజాగ్ నుంచి ఫోన్ చేశాడు. వాళ్ళకి కూడా ఇరవై పుస్తకాలు కావాలని.

తర్వాత ఇంకో ఎస్.టి.డి. ముంబాయి నుంచి శివాని మేనమామగారు పాతిక పుస్తకాలకి ఇండెంట్ వేశారు.

"ఇన్ని పుస్తకాలు ఇస్తారో ఇవ్వరో! మనిషికి రెండు పుస్తకాలు మాత్రమే ఇవ్వబడును అని బోర్డు పెడితేనో" అని పలు పలు విధాలా ఆలోచిస్తున్నాడు శివుడు.

ఇంతలో కాలింగ్‌బెల్ మోగింది. కింద అపార్టుమెంట్‌లో ఉంటున్న లలితగారు! ఆవిడ చాలా భక్తురాలు. ఆవిడ లలితా సహస్రనామములు నిత్యపారాయణ చేస్తుంది. ఆవిడ యింట్లోకి వస్తూనే "ఏవండీ శివానీగారూ! ఈ రోజు పేపర్లో లలితా సహస్రనామ భాష్య ఖరీదు 50 అని వేశారు. మీరు చూసే ఉంటారు లెండి. చాలా చవక కదూ!" అంది.

"అవునండీ! మా వారు వెళుతున్నారు. మీకు కూడా కావలిస్తే తెప్పిస్తాను" అంది.

"ఎందుకండీ అన్నయ్యగారికి శ్రమ!" అన్నది ఆవిడ.

"శ్రమ ఏముంది? మా వారికి ఆ ఏరియా అంతా కొట్టిన పిండి. అంతకు ముందు మీ అన్నయ్యగారు బర్కత్‌పురా ఆఫీసులో పనిచేశారు. మీకెన్ని కావాలో చెప్పండి చాలు" అంది శివాని. ఆవిడ కూడా ఒక అయిదు కావాలంది.

"ఇప్పటికే చాలా పుస్తకాలకి ఇండెంట్స్ వచ్చాయి" అంది శివానీ తానేదో పెద్ద స్టేషనరీ డిపార్టుమెంట్‌లో పనిచేస్తున్నట్లు.

ఇదంతా చూస్తున్న శివుడు ప్రళయరుద్రుడవుతున్నాడు. "ఏం చేస్తాం. ఇండెంట్లు పెరిగిపోతున్నాయి. అంతా ఈశ్వరేచ్ఛ అనుకున్నాడు".

ఆఖరికి, ఆ కాలనీ మహిళామండలి ప్రెసిడెంట్‌గారు వచ్చి, ఒక అయిదువేలు ఇచ్చి వంద పుస్తకాలు తెమ్మన్నారు. ఈసారి ఎందుకో శివాని అంది "కాలనీలో ఉన్న విష్ణుమూర్తి గారి·ఆఫీసు బర్కత్‌పురా దగ్గర్లోనే వున్నది కదా! ఆయన చేత తెప్పించమని" "ఎందుకండీ! అన్నయ్యగారు ఎలాగూ వెళుతున్నారు కదా! ఈయన చేత తెప్పిద్దాం" అంది ప్రెసిడెంట్‌గారు. ఈ ప్రెసిడెంట్‌గారు విష్ణుమూర్తిని నమ్మదు. ఎందుకంటే ఎగ్జిబిషన్‌లో దుప్పట్లు కొనమని, వెయ్యిరూపాయలిస్తే అవి దిగమింగాడు విష్ణుమూర్తి. శివుడైతే మింగుదామన్నా గరళం అడ్డు వస్తుంది అనుకుందేమో!

"ఇంతింతై, వటుడింతై" అన్నట్లు ఇండెంట్స్ పెరిగి మొత్తం పన్నెండు వేల రూాయాలు జమ అయ్యాయి.

సరే. పుస్తకాలు తెద్దామని డబ్బు జాగ్రత్తగా ప్యాంటు జేబులో పెట్టుకుని బయల్దేరడానికి సిద్దమవుతున్నాడు శివుడు. నేను కూడా వస్తాను" అన్నాడు పరమానందం.

"పోనీ తీసుకెళ్ళండి" అంది శివాని. ఏదో చిన్నపిల్లాడ్ని స్కూలుకి తీసుకువెళ్ళమన్నట్లు.

బర్కత్‌పురా వెళుతూనే, 'ఉండవయ్యా! ఇక్కడ ఎవర్నయినా అడుగుదాం!" అన్నాడు శివుడు. ఎవర్నో అడిగారు. వాళ్లు చెప్పలేకపోయారు. ఎవరో ఒకాయన మాత్రం చెప్పాడు "నీళ్ళు సరఫరాచేసే చోటు ఉంది అక్కడ అడగండి, అన్నాడు వెతుక్కుంటూ అక్కడికి వెళ్ళారు.

అక్కడ అడిగితే ఒకతను "ఏమైనా డోర్ నెంబరు ఉందా" అని అడిగాడు.

"తెలియదు బాబు!" అన్నాడు శివుడు. "తెలియకపోతే కష్టమే" అని ఒక విధంగా చూశాడు శివుడికేసి. ముక్కంటి పేరు పెట్టుకున్న శివుడు ఆ 'ద్వికంటి' చూపులు తట్టుకోలేకపోయాడు. "అడిగేవాడికి చెప్పేవాడు లోకువ" అన్నది పాత సామెత! ప్రస్తుత కాలంలో, చెప్పేవాడికి అడిగేవాడు లోకువ. ఏం చేస్తాం! సామెతలు కూడా తల్లకిందులవుతున్నాయి.

ఇంక తప్పక, ఒక ఇంటిదగ్గర కాలింగ్ బెల్ కొట్టారు. లోపల్నుంచి ఒక ప్రౌఢ వచ్చింది. అడ్రస్ మళ్ళీ అడిగాడు శివుడు. 'లలితా సహస్రనామాల పుస్తకం గురించా' అని అడిగింది ఆవిడ.

పరమానందం, అమితానందంతో 'మీకెట్లా తెలిసింది మేడమ్!' అని అడిగాడు.

"ఏం లేదు! మా చుట్టాలు ప్రొద్దుట్నుంచీ బర్కత్‌పురాలోనే కదా, మీ ఇల్లు, పుస్తకాలు కావాలని ఫోన్ చేశారు. మేం పదేళ్ళ నుంచి ఇక్కడే ఉంటున్నాం. అయినా కానీ, మాకు తెలీదు. మీరు దయచేసి మా ఫోన్ నెంబరు తీసుకుని, ఆ అడ్రస్ మాకు కూడా చెప్పండి. ఏమీ అనుకోవద్దు" అంది ఆవిడ.

"ఏమిటి బావా నీవు బర్కత్‌పురాలో పనిచేశావని, అక్కయ్య అస్తమానూ చెపుతుంది. నీవేమిటి, ఆ పుస్తకాలు చోటు గుర్తించలేకపోతున్నావు" అని తగులుకున్నాడు పరమానందం.

"ఆ! అప్పటికీ ఇప్పటికీ చాలా మారిపోయింది. ఈ పురం. అయినా నేను ఆఫీసులో పనిచేశాను కానీ ఈ వీధులన్నీ తిరుగుతూండేవాడ్నా?" అంటూ, కొంచెం నెమ్మదిగా అన్నాడు శివుడు. గట్టిగా అంటే వాళ్ళ అక్కయ్యతో చెపితే, అదో గొడవ.

మొత్తం మీద ఆ పుస్తకములు అమ్మేచోటు దొరికింది.

శివుడు పన్నెండు వేలు పైకి తీసి, "రెండువందల నలభై లలితా సహస్రనామ భాష్యం పుస్తకాలు కావాలన్నాడు" అక్కడ ఒకాయన వాళ్ళ క్యాష్ లెక్కచూసుకుంటూ చెప్పాడు. "ఒక్కొక్క పుస్తకం ఏభై డాలర్లనీ రూపాయలలో అయిదు వందలనీ, "ఏభై" అని మాత్రమే ఆ పత్రికలో వేశారని. డాలర్లని తెలియపరచకపోవడం తప్పనీ చెప్పాడు. ధర తగ్గించి ఒక్కొక్క పుస్తకం నాలుగు వందలకి ఇస్తామన్నాడు.

"హా ఈశ్వరా!" అని శివుడు కుర్చీలో వెనక్కి జేరగిలపడి, రెండు గ్లాసులు మంచినీళ్ళు తాగి, "హా శివానీ!" అని కూడా అన్నాడు.

"ఎంతమంది దేవుళ్ళని తలచినా లాభం లేదు సార్! ధరమాత్రం తగ్గించలేం!" అన్నారు కౌంటర్లో వాళ్ళు.

మళ్ళీ, బర్కత్‌పురా నుంచి మియాపూర్ బయల్దేరారు వాళ్ళు. వాళ్ళెక్కిన బస్ చాలా రద్దీగా ఉంది. శివునికి ఒక సీటు దొరికింది. పక్కన కూర్చున్నవాడు, కూకట్‌పల్లి వరకూ టికెట్ కొని నాంపల్లిలో, అంటే ఇంచుమించు ఒక పదికిలోమీటర్లు ముందే దిగిపోయాడు. "హమ్మయ్య! ఒక శని వదిలింది" అంటూ పరమానందం శివుడు పక్కసీట్లో కూలబడ్డాడు.

నీరసంగా ఇల్లు చేరిన శివుడు, ఈ పుస్తకం ఖరీదు విషయం వివరంగా చెప్పాడు. "పుస్తకం ఖరీదు విషయంసరే! మీరు బర్కత్‌పురాలో పనిచేశారు కదా! మీకింత టైమ్ పట్టడమేమిటి? అంతా పరమానందయ్య శిష్యుల్లా ఉన్నారు" అంది శివాని. వెంటనే శివుడికేసి చూశాడు పరమానందం, శివుడు వాడి శిష్యుడే అయినట్లు!

"సరే! ఆ డబ్బు ఇవ్వండి. బీరువాలో పెట్టి, రేపు ఎవరి డబ్బు వాళ్ళకిచ్చేస్తాను" అంది శివాని.

ప్యాంట్ సీక్రెట్ పాకెట్ చెయ్యి పెడుతూంటే డబ్బు లేదు సరికదా, చెయ్యి పేంటుజేబులో నుంచి బయటికి వచ్చింది.

అరే! డబ్బు పోయింది. పన్నెండువేల రూపాయలు. అన్నీ అయిదు వందల నోట్లే. జాగ్రత్తగా తీసుకెళ్ళవచ్చని అన్నీ అయిదు వందల నోట్లుకింద మార్చాడు శివుడు.

"ఈ బర్కత్‌పురా ఆఫీసులో పని చెయ్యడం నా ప్రాణానికి వచ్చింది" అనుకున్నాడు శివుడు. "పుస్తకాలూ లేవు ఏమీలేవు కానీ అంతడబ్బు పోగొట్టుకుని ఇంటికి వచ్చారు. పోనీ ఏ ఆటోలోనైనా రావల్సింది", అంది శివానీ.

"ఆటోలో వెళదామంటే ఇదిగో మీవాడే బస్సులో వెళదామన్నాడు" అన్నాడు శివుడు.

"వాడికేం తెలుసండీ! వాడు కుర్రకుంక" అంది శివానీ.

వాడు "కుర్రకుంక" నేను "బర్కత్‌పురా" అనుకున్నాడు, మతిలేని శివుడు.

జనరల్ ప్రావిడెంట్ ఫండ్ నుంచి, అప్పు తీసుకుని, ఎవరి డబ్బు వాళ్ళకిచ్చేశారు.

"అవునయ్యా శివా! మొన్న సోమవారం అడుగుదామనుకున్నాను! ఆ రోజు శెలవు పెట్టావు. నువ్వు బర్కత్‌పురాలో చాలా రోజులు పనిచేశావు కదా! అక్కడ దొరికే లలితా సహస్రనామ భాష్యం, పది పుస్తకాలు తేగలవా" అని అడిగారు ఆఫీసర్. శివుడు కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. "ఎందుకు అప్‌సెట్ అవుతున్నావు, సెలవు కావాలంటే ఇస్తాను, ఇంట్లో ఏమైనా సమస్యలుంటే చెప్పు" అన్నాడు, ఆఫీసర్.

నిశ్శబ్దంగా, నీరసంగా బయటికి వచ్చేశాడు పాపం, బికారి శివుడు!

(ప్రియదత్త సచిత్రవారపత్రిక, 14-4-2004)